

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 57 0 Ps 131675 22 Rev
Banjaluka: 6.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednica vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Republika Srpska-Ministarstvo, Uprava Republike Srpske, B., koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, B., protiv tuženog d.o.o. P. - u stečaju, S., koga zastupa punomoćnik M.M., advokat iz B., radi utvrđenja potraživanja, vrijednost spora 150.187,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 131675 21 Pž od 26.4.2022. godine, na sjednici održanoj 6.10.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 131675 20 Ps od 21.7.2021. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano potraživanje prema tuženom u iznosu od 150.187,00 KM po osnovu poreskih obaveza i da se isto uvrsti u tabelu priznatih potraživanja u opšti isplatni red.

Obavezana je tužiteljica da tuženom na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 2.805,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude.

Presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 131675 21 Pž od 26.4.2022. godine, žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 875,00 KM.

Tužiteljica revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice o kome je odlučeno izrekom prvostepene presude.

Tokom postupka se nespornim ukazalo da je tužiteljica, kao stečajni povjerilac, prijavila potraživanje po osnovu poreza u ukupnom iznosu od 314.894,45 KM, koje potraživanje je

stečajni upravnik djelimično priznao u iznosu od 164.714,45 KM, a osporio za iznos od 150.187,00 KM. S druge strane, prijavljena potraživanja povjerilaca Fond PIO Republike Srpske (u daljem tekstu: Fond PIO) u iznosu od 85.976,40 KM i Fond Zdravstvenog osiguranja Republike Srpske (u daljem tekstu: Fond ZO) u iznosu od 64.203,60 KM, stečajni upravnik priznao je u cijelosti.

Stav je prvostepenog suda da Fond PIO i Fond ZO „prikupljaju doprinose“ i da su ovlašćeni da se prijave kao „direktni stečajni povjerioci“, dok tužiteljica preko Poreske Uprave vrši „kontrolu uplate“ doprinosa.

Utvrđujući da je stečajni upravnik priznao prijavljena potraživanja Fonda PIO i ZO u ukupnom iznosu od 150.187,00 KM i da je taj iznos sadržan u prijavljenom potraživanju tužiteljice od 314.894,45 KM, prvostepeni sud odbija tužbeni zahtjev iz razloga što se „ne može dva puta priznati isto potraživanje“.

Pozivajući se na odredbe člana 8. a) i člana 85. Zakona o poreskoj upravi („Službeni glasnik RS“, prečišćeni tekst broj 112/07, 22/08 i 34/09), odredbe člana 6. i 10. b) Zakona o zdravstvenom osiguranju („Službeni glasnik RS“, broj 18/99, 51/01, 79/01, 51/03, 17/08, 1/09, 106/09, 39/16, 110/16, 94/19 i 44/20), odredbe člana 106. i 169. Zakona o penzijsko invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“, broj 134/11, 82/13, 96/13 i 103/15) i na Zakon o poreskom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 78/20), prvostepeni sud odlučuje kao u izreci.

Drugostepeni sud je u cijelosti prihvatio činjenično utvrđenje i pravni stav prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tužiteljice.

U obrazloženju odluke drugostepeni sud ukazuje da je tužiteljica predložila ekonomsko vještačenje radi utvrđenja „vrste odnosno namjene uplate potraživanja“, ali nije predujmila troškove vještačenja, ni u ostavljenom roku ni u naknadnom roku, zbog čega cijeni da nije dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva u smislu odredbi člana 7. stav 1. i 123. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP).

Tužiteljica u reviziji ponavlja nesporne činjenice, ukazujući da je potraživanje prijavljeno iz osnova neplaćenih poreza, a da tokom postupka nije razjašnjeno po kom osnovu je stečajni upravnik djelimično osporio potraživanje.

Nesporno je da je nad tuženim rješenjem Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 079927 10 St od 28.1.2011. godine otvoren stečajni postupak. Tužiteljica je putem Poreske uprave Banjaluka, u smislu odredbe člana 115. Zakona o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS“, prečišćeni tekst broj 26/10) prijavila novčano potraživanje u iznosu od 314.894,45 KM. Nakon što je stečajni upravnik djelimično osporio potraživanje tužiteljice (za iznos od 150.187,00 KM) na ispitnom ročištu održanom 30.12.2019. godine, tužiteljica je blagovremeno u smislu odredbe člana 120. Zakona o stečajnom postupku pokrenula parnicu radi utvrđenja osporenog potraživanja.

U predmetnoj parnici se spornim ukazuje pravni osnov prijavljenog potraživanja, odnosno da li iznos koji je osporen predstavlja direktni prihod Fonda PIO i Fonda ZO, saglasno odredbama člana 3. i 8. Zakona o doprinosima („Službeni glasnik RS“, prečišćeni tekst broj

31/09) koji je bio u primjeni u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženim, ili se radi o porezima, kako tvrdi tužiteljica, koji nisu direktni prihod fondova.

Iz tabele prijavljenih potraživanja sa ispitnog i izvještajnog ročišta od 29.3.2011. godine, slijedi da je tužiteljica prijavila potraživanje po osnovu poreza u iznosu od 314.894,45 KM i da se stečajni upravnik nije izjasnio da li ga priznaje ili osporava i u kom iznosu, već je stavljena naznaka „da će to učiniti naknadno“.

Na ročištu održanom 30.12.2019. godine stečajni upravnik je osporio prijavljeno potraživanje tužiteljice za iznos od 150.187,00 KM, jer je u tom iznosu priznao potraživanje Fonda PIO i Fonda ZO.

Fond PIO je na ročištu održanom 29.3.2011. godine prijavio potraživanje po osnovu doprinosa u iznosu od 85.976,40 KM, od čega je priznat iznos od 60.946,59 KM kroz opšti isplatni red + 25.029,81 KM kroz viši isplatni red, dok je Fond ZO prijavio potraživanje po osnovu doprinosa u iznosu od 104.372,71 KM od čega je priznat iznos od 46.828,79 KM kroz opšti isplatni red + 17.381,81 KM kroz viši isplatni red, a osporen je iznos od 40.162,11 KM.

Zbir ukupno priznatih prijavljenih potraživanja za oba Fonda iznosi 150.187,00 KM (60.946,59 KM + 25.029,81 KM + 46.828,79 KM + 17.381,81 KM), za koliko je osporeno potraživanje tužiteljice.

Teret dokazivanja činjenice da osporeni iznos prijavljenog potraživanja od 150.187,00 KM ne predstavlja potraživanje iz osnova neuplaćenih zakonskih doprinosa, što jeste izvorni prihod navedenih Fondova, nego da potiče od poreza, što jeste izvorni prihod tužiteljice, saglasno odredbi člana 7. stav 1. i 123. ZPP je na strani tužiteljice, a ona te činjenice, kako pravilno cijeni drugostepeni sud, nije dokazala. Ni sada u reviziji, osim paušalnih navoda da se radi o porezima, tužiteljica ne nudi dokaz za to.

Tužiteljica je na pripremnom ročištu održanom 8.4.2021. godine predložila izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku finansijske struke, i to „radi utvrđenja vrste odnosno namjene uplata i potraživanja čiji se iznos potražuje tužbom“, ali kao nije u ostavljenom roku predujmila troškove po nalogu suda, to je sud rješenjem utvrdio da se taj dokaz neće izvesti. Time je sama tužiteljica onemogućila da se potvrde njeni navodi da osporeni iznos potiče iz neplaćenih poreza, a ne neplaćenih dopinosa za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje.

Temeljem odredbe člana 248. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić